

A 75 éves Egyesület II.

Írta: Waldbott Kelemen báró

A magyar erdészeti szakirodalom megteremtése után az Egyesület gazdasági téren is érvényesítette befolyását. Csak hosszas, kitartó fáradozással sikerült az erdészetet más gazdasági ágaktól, különösen a bányászattól, függetleníteni, és mint önálló tényezőjét a hazai közgazdaságnak, a nemzeti célok szolgálatába állítani.

A korszerű erdei termelés és feldolgozás kérdései az erdőtisztek többsége előtt kezdetben még eléggé ismeretlenek voltak. Az Egyesület a hivatalos lapjában megjelent számos cikk útján megteremtette a lehetőségét a szükséges ismeretek elterjesztésének és több szakkönyv kiadásával is segítségére sietett az erdő-tisztikarnak.

Azról is gondoskodott az Egyesület, hogy tagjai minden kínálkozó alkalommal betekintést nyerhessenek a gyakorlati gazdálkodásba. Lehetőleg mindig vidéken, az ország különböző részein tartotta közgyűléseit, ezeket egybekötötte a közelben fekvő erdőuralmalmak és faipartelepek megtekintésével, így adott bőséges alkalmat szakelőadásokra és vitákra. ...

... Az 1914. évi világháború kitörése előtt a tagok száma 2400-ra emelkedett, az egyesület vagyona pedig – a székházat nem is számítva – meghaladta az 1,400.000 a. Koronát. Ezt a szép föllendülést a mindenkori kormányok megértő jóindulata is előmozdította, mert átértékelték az Egyesület nagy horderejű nemzetgazdasági szerepének a fontosságát és minden erdőgazdasági kérdésben szívesen hallgatták meg állásfoglalását.

Az 1919-ben bekövetkezett általános összeomlás az egyesület helyzetét is teljesen megrendítette. Országunk földarabolása egyúttal erdőterületünk 86%-ának az elvesztését is jelentette, az Egyesület tagjainak több mint a fele része pedig idegen uralom alá került.

Az Egyesület egész készpénz-vagyona, alapítványaival együtt, a devalvációnak esett áldozatul. A kis számban megmaradt tagok, nagyobb részt tisztviselők, nem tudták előteremteni az újraépítéshez szükséges anyagi eszközöket, s a nyomasztó politikai és gazdasági viszonyok mellett az Egyesület iránti érdeklődés is erősen megcsappant.

Ezzel szemben azonban a csonkaországnak meghagyott, aránylag csekély erdőterület gazdasági jelentősége lényegesen megnövekedett, fönttartása és gyarapítása tehát elsőrendű nemzeti érdekké vált. Fakiviteli országból fabehozatali országgá váltunk és így teljesen át kellett állítani egész erdőgazdasági rendszerünket. Az erdőbirtokosság hamar rájött arra, hogy csak az összes erdőgazdasági érdekeltek szoros összetartása biztosíthatja erdőgazdaságunknak azt a helyet a magyar közéletben, amelyre fokozottabb mértékben tarthatott igényt, és így erélyes mozgalom indult meg az Országos Erdészeti Egyesület újjászervezésére.

Az Egyesületre váró új feladatok sikeres megoldása szempontjából szerencsés fordulópontot jelentett az az örvendetes körülmény, hogy sikerült olyan kiváló szakteknintélyt és lelkes harcost az Egyesület ügyvezetőségének megnyerni, aminő Bíró Zoltán.

Az erdőgazdaságnak nemzeti és gazdasági szempontokból megnövekedett jelentősége mindenekelődtt a régi erdőtörvény sürgős felülvizsgálatát, kiegészítését és egységesítését követelte. Az új élet-

re támadt Egyesület első célkitűzése tehát az új, korszerű erdőtörvénynek a kezdeményezése volt.

Súlyos anyagi gondok közt, lankadatlanul küzdött az Egyesület ennek az eszmének a megvalósításáért, míg több kudarc után az erdőbirtokosok és erdőmérnökök közös erőfeszítésének mégis sikerült „Az erdőről és a természetvédelemről” szóló 1935. évi IV. t.c.-ben az új erdőtörvényt tető alá hozni.

Emellett azonban a gazdasági élet más terein is állandóan védelmezni kellett az erdészet érdekeit. Tarifa- és vámpolitikánkat is a változott viszonyoknak megfelelően kellett módosítani. A hazai erdőgazdaság a külföldről beözönlő fatermelvények ellen védelmet kívánt, az alárendelt erdei termelvények értékesítésének a biztosítása is igen fontos volt és végül ki kellett szabadítani a magyar erdőbirtokost a spekuláció hálójából, amely üzleti fogásokkal az erdők egész jövedelmét learatta, úgyhogy a birtokosnak már nem jutott semmi.

A magyar erdőgazdaság teljes összeomlás előtt állott és megmentéséért az Egyesület elszánt küzdelmet folytatott, amelyet teljes siker koronázott. A bizományi üzletek korszaka remélhetőleg végleg eltűnt a magyar erdőgazdasági életből.

Lelkes előharcosa az Egyesület az alföldfásítás nagy horderejű kérdésének is, amelynek a megvalósításáért szóval és írásban állandóan síkraszáll.

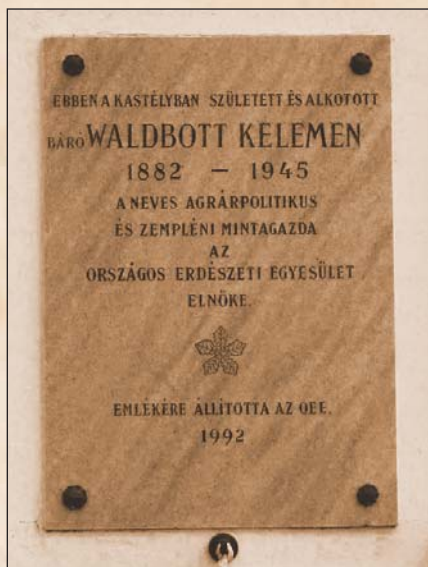
Az utolsó évtizedben is sok vidéki városban és különféle erdővidéken rendezett az Egyesület igen sikerült közgyűléseket, amelyek során az erdészet érdekelteit megismerkedhettek és szorosabb érintkezésbe léphettek egymással. Ilyenkor jó alkalom nyílik az egyes vidékek erdőgazdasági viszonyainak a tanulmányozására és meg lehet teremteni a helybeli hatóságok és a lakosság bensőséges lelki kapcsolatát a hazai erdőgazdálkodással.

Különös örömmel állapítható meg, hogy az Egyesület és az állami erdészeti igazgatás, mint egymást megértő, elválaszthatatlan, hűséges két bajtárs szolgálja a magyar erdészetet, amelynek a jövőjét mindkettő egyformán a szíven viseli, és amelynek a fellendülése mindkettő számára nemcsak életcél, de szent és magasztos hazafias kötelesség is! ...

... 1939-ben ütött az elszakított magyar erdők számára is a részbeni felszabadítás és hazatérés órája. Akkor tért vissza a Felvidék egy része és Kárpátalja, ezeket követte 1940-ben Erdély nagy része, 1941-ben pedig a Délvidék. Az ország erdőterülete 2 millió holdról ennek több mint háromszorosára emelkedett. Ez az örvendetes fordulat mind az állami igazgatást, mind az Egyesületet új feladatok elé állította. Biztosra vehetjük, hogy az erdők kellő feltárása és a közlekedési viszonyok rendezése után az ország faellátása saját erdeinkből elégíthető ki.

Az Egyesület ma már több mint 6 millió kat. hold erdőterület érdekeit képviseli és a munkatöbblet elvégzését örömmel vállalja, annak a boldog érzésnek a tudatában, hogy kárpáti erdeink és hegygerinceink ismét magyar kézben vannak. Ezért csak természetes, hogy az Egyesület fokozott bizalommal tekint a jövőbe, friss erővel és megnövekedett munkakedvvel kíván küzdeni és dolgozni céljai megvalósításán, jobb és szebb magyar jövőért!

Erdészeti Lapok, 1942. január

Megrendelhető!

Jubileumi emléktárgyak, egyesületi kiadványok az Országos Erdészeti Egyesülettől

Az OEE fennállásának 150. évfordulója alkalmából emléktárgyakat és kiadványokat készített, melyeket minden érdeklődő megrendelhet.

Megrendelés a www.oee.hu honlapon elérhető termék megrendelő alkalmazás segítségével, vagy az Erdészeti Lapok 2016. októberi számában található Megrendelő lapon.

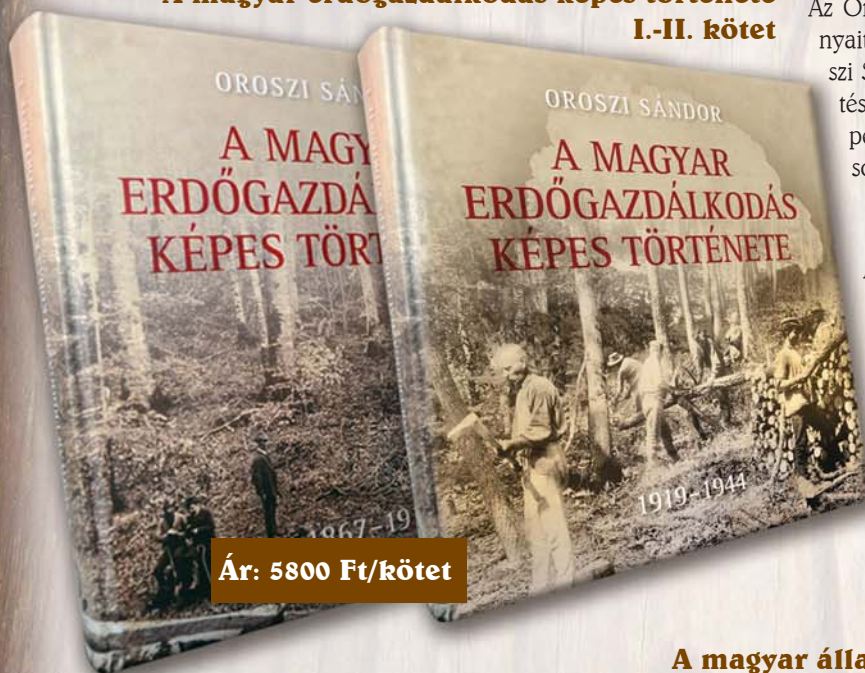
A megrendelt termékek személyesen az OEE titkárságán (Budapest, 1021 Budakeszi út 91). vehetők át vagy postai utánvétellel a megadott címre küldjük őket.

További részletekért látogasson el honlapunkra!

Legyen maradandó emléke a 150 éves jubileumról, várjuk megrendelését!

OEE Titkárság

A magyar erdőgazdálkodás képes története I.-II. kötet

Ár: 5800 Ft/kötet

Az Országos Erdészeti Egyesület legrégebbi hagyományait folytatja akkor, amikor útjára bocsátja dr. Orozsi Sándor erdőmérnök-erdészettörténész szerkesztésében a magyar erdőgazdálkodás történetét képekben megjelenítő, háromkötetes egyedi album-sorozatát.

Erdészcsillag kitűző Jubileumi tagsági jelvény

A tradicionális ötosztatú tölgyfalevél erdészcsillag stilizáció, 15mm-es átmérőben, ezüstműből, egyedi ötvösmunka, zöld bársonnyal borított műanyag dobozban, csomagolva.

Ár: 4300 Ft/db

Gyökerek és Lombok Erdészportrék, 8. kötet

Ár: 2625 Ft/db

Az erdész életpályákat bemutató interjúsorozat 8. kötete Pápai Gábor szerkesztésében.

A teljes terméklista a www.oee.hu egyesületi honlapon érhető el.

A magyar állam összes erdőségeinek átnézeti térképe 1896

Ár: 3500 Ft/db

A híres Bedő-féle erdőtérkép digitálisan felújított, kiváló felbontásban megjelenített, színes kivitelű, ofset íves nyomással, B1-es méretben (98x 63 cm) gyártott, műanyag kupakkal záródó papírhengerbe (tuba) csomagolt és címkével ellátott reprint kiadása.